

پتروژنر سنگ‌های آداسیتی پس از تصادم پلیو کواترنری در شمال‌غرب مرند

غلامرضا احمدزاده^۱، احمد جهانگیری^۲، منصور مجتبی^۲، دیوید لنتر^۳

۱- گروه آسیاری، دانشکده کشاورزی، دانشگاه محقق اردبیلی،

۲- گروه ; مهن شناسی، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

۲- دانشکده: هنر، شناسی، دانشگاه نیو بارن ویک، کانادا

(د) بایفت مقاله: ۸۹/۴/۱۳، نسخه نهایی: ۸۸/۱۲/۹

چکیده: در شمال غرب مرند در بخش شمالی نوار آتشفسانی ارومیه-دختر مجموعه‌ای از سنگ‌های آتش‌فسانی با ترکیب آندزیت، داسیت، بازالت‌های سدیک، پتاسیک و اولترایپاتاسیک قلیایی بروزد دارند که در گستره‌ی زمانی میوسن بالائی تا کواترنری به سطح زمین راه یافته‌اند. این مقاله به بخش ترکیب‌های آندزیتی و داسیتی این سنگ‌ها می‌پردازد که به طور پراکنده از داخل مجموعه آذرآواری بیرون ریخته‌اند. این سنگ‌های آتشفسانی دارای بافت پرفیری هستند که شامل فنوکریست‌های پلاژیوکلاز، هورنبلنده، پیروکسن و به مقدار کم بیوتیت هستند. از لحاظ ژئوشیمیابی این سنگ‌ها دارای مقادیر SiO_2 در گستره‌ی ۶۷.۸ - ۵۷.۵ درصد وزنی، Al_2O_3 ۱۴.۵ تا ۱۶.۳، Sr/Y (۱۱۸.۵ - ۵۷.۷) بالا، نسبت‌های بالای La/Yb (۲۰.۲ - ۲۷.۲) و Y (۱۱.۲ - ۲۰.۲) و مقادیر پایین Y هستند که نشان‌دهنده ویژگی آداسیتی این مagmaها هستند. ویژگی‌های ژئوشیمیابی نمونه‌های منطقه‌ی با آداسیت‌های پرسیلیس بررسی همانند آداسیت‌های پرسیلیس از ذوب صفحه‌ی بازالتی فرورونده به وجود آمده‌اند. همچنین این سنگ‌ها از عناصر LILEs و REEs غنی‌شدگی نشان می‌دهند ($\text{Ce}/\text{Yb} = ۶.۳۹ - ۲۶.۳۹$) و دارای تهی شدگی نسبی از عناصر انتخابی HFSEs مانند Ta, Ti و Nb هستند. الگوی شدید جدایشی در REE و نیز مقادیر پایین HREEs و Y ممکن است به دلیل وجود گارنات و یا آمفیبول در پسمانده‌ی جامد مagma این سنگ‌ها باشد. همچنین مقادیر بالای استرانسیم و بیهنجاری منفی تانتالیم، نیوبیوم و تیتانیم می‌تواند نشانگر عدم حضور پلاژیوکلاز و حضور اکسیدهای آهن و تیتان در تفاله‌ی باقیمانده‌ی ذوب باشد. ویژگی‌های ژئوشیمیابی سنگ‌های منطقه نشان می‌دهند که شکسته شدن صفحه‌ی اقیانوسی فرورونده و ذوب باقیمانده‌ی این صفحه موجب تولید magma ایست آداسیتی منطقه‌ی شمال غرب مرند شده‌اند. همچنین بالا بودن مقادیر باریم، توریم و روبيديم می‌تواند در اثر آغشتنگی magma با مواد پوسته‌ای در طوا، صعود magma است.

واژه‌های کلیدی: آدکیت، نئوتیسیس، فروانش، نوار ماگمایی، ارومیه - دختر و شمال‌غرب ایران

کششی تشکیل می شوند [۳-۱]. این سنگها همچنین به آندزیتهای با منیزیم بالا اطلاق می شوند که بر خلاف بونینیتتها دارای غنی شدگی شدید LREEs (مقادیر $\text{La/Yb} > 40$ ، مقادیر بالای استرانسیوم ($\text{Sr} > 400$)، مقادیر بالای نسبت

آدکیت‌ها سنگ‌های غنی از سیلیسیم بوده که دارای مقادیر بالای Y/La و Sr/Y هستند و در محیط‌های زمین ساختی مثل زون‌های فرورانشی، برخوردگاه‌های قاره‌ای و محیط‌های

* نویسنده مسئو، تلف: ۰۹۱۴۴۱۹۲۲۳۱؛ بست الکترونیکی: gholamrezaahmadzadeh@yahoo.com

سنگهای آدکیتی از نوار ارومیه - دختر [۹,۸] و محیط زئودینامیکی تشکیل آنها، بررسی سنگهای آدکیتی سنوزوئیک ایران میتواند در روش شدن مباحثه وابسته به فرورانش صفحه‌ی نوتیس به زیر ایران مرکزی، سرنوشت صفحه‌ی فرورونده و زمان فرورانش کمک فراوانی کند. از این‌رو در این مقاله به بررسی زئوشیمی، کانی شناسی و خاستگاه سنگهای آدکیتی که در همراهی با سنگهای سدیک، پتاسیک و اولتراتاسیک قلیایی هستند، پرداخته شده است.

روش کار

پس از بررسیهای صحرائی و مشخص شدن روابط سنی و صحرائی انواع سنگهای منطقه، بررسیهای آزمایشگاهی و بررسی بیش از ۶۰ مقطع نمونه تهیه شده از سنگهای سری حدواسط-اسیدی منطقه انجام شد که در کنار سنگهای سدیک و پتاسیک قلیایی واقع شده‌اند. پودر تعداد ۱۳ نمونه از سنگهای سالم منطقه با استفاده از آسیاب تحقیقی تهیه شد که تعداد ۵ نمونه در دانشگاه تبریز بروش XRF مورد بررسی قرار گرفت و تعداد ۸ نمونه برای تعیینه عناصر اصلی و فرعی به آزمایشگاه ALS-Chemex به کانادا ارسال شدند که برای عین مقادیر اسیدیهای عناصر اصلی از دستگاه XRF و برای تعیین میزان عناصر کمیاب از دستگاه ICP-MS استفاده شد (جدول ۱).

زمین شناسی ناحیه‌ای و سنگ نگاری سنگهای منطقه‌ی مورد بررسی در شمالغرب مرند و در بخش شمالی زون ماقمایی وابسته به فرورانش ارومیه-دختر واقع شده است. گدازه‌های با ترکیب حدواسط و اسیدی به صورت پراکنده از داخل مجموعه‌ی سنگی پیروکلاستیک با همان ترکیب بیرون ریخته است. بررسیهای صحرائی نشان می‌دهد که سن نسبی این مجموعه‌های سنگی با توجه به اینکه مارنهای ژیپس دار میوسن را قطع کرده اند میوسن بالایی تا پلیوسن است که در قسمتهای حاشیه‌ای گدازه‌های با ترکیب سدیک و پتاسیک قلیایی پس از مجموعه حدواسط اسیدی بیرون ریخته است (شکل ۱). منطقه‌ی مورد بررسی به گسل تبریز و دره دیز محدود می‌شود.

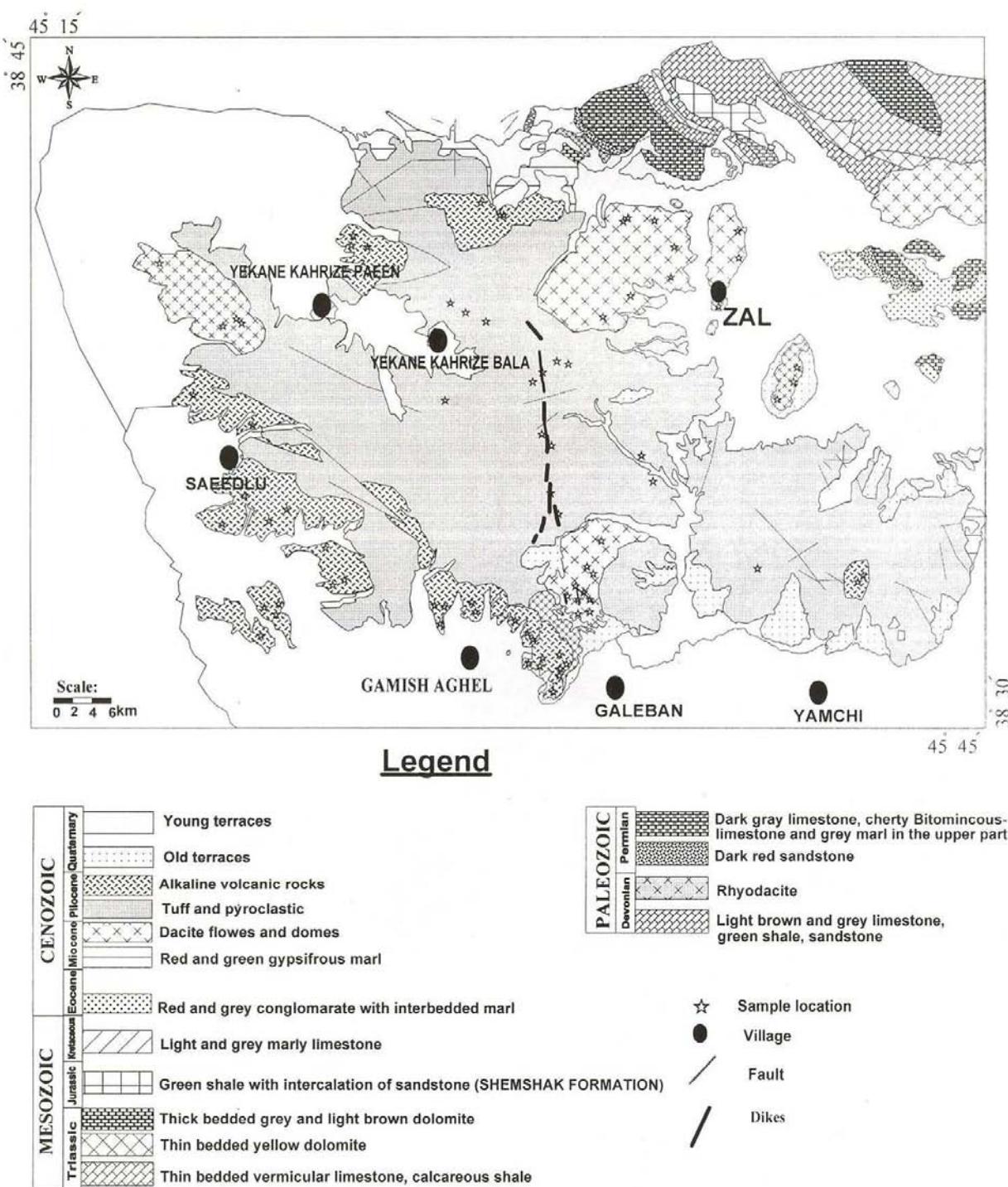
Sr/Y نسبتهاي پاين $\text{Sr}^{87}/\text{Sr}^{86}$ و مقادير پاين نسبتهاي سرب راديوزنيک و غير راديوزنيک اند [۴,۱] همچنین از لحاظ سنگ شناسی آدکيتها سري سنگهای حدواسط تا اسيدي هستند که دامنه‌ی تغييرات آنها از هورنبلند آندزيت تا داسيت و ريوليت را در بر می‌گيرند. بازالت در اين مجموعه غایب است. از لحاظ کانی شناسی مجموعه‌ی آدکیتی داراي فنوکريستهای پلازيوكلاز منطقه بندی شده، هورنبلند و بيوتيت اند و ارتوبيروكسن و كلينو بيروكسن فقط در آندزيت‌های مافيك مشاهده می‌شوند. کانيهای فرعی اين سنگها شامل آپايت، زيرکن، اسفن و تيتانومگنتيت هستند [۱۶,۱].

بررسیهای اولیه نشانگر تشکیل ماقمایی آدکیتی از ذوب بخشی صفحه‌ی اقیانوسی گرم و جوان فرورونده بوده [۵] ولی امروزه تشکیل سنگهای آدکیتی علاوه بر جزایر قوسی جوان از مناطق قوسهای قاره‌ای، کمانهای آتشفسانی بالغ و مناطق پس از برخورد نيز گزارش شده است [۱].

پهنه‌ی ایران از لحاظ زمين ساختی فعال بوده و در كمرنگ كوهزائي آلپ هيماليها واقع شده است و از لحاظ ساختاري به قطعات متفاوتی تقسيم می‌شود. فرورانش نوتیس به زيرايران مرکزی در طول كرتاسه فوقاني و پالئوژن و برخورد دو ورقه ايران و عربي در ترشيري باعث ايجاد چهار زون ساختاري در ايران شده است. كه عبارتند از، زاگرس مرتفع، زاگرس چين خورده، زون دكرغونی سندنج-سيргان و نوار ماقمائي اروميه-دخترند [۶]. فعالیت ماقمایی در پهنه‌ی ایران در تمام زمانها رخ داده ولی اوج آن در ائوسن بوده است. در منطقه‌ی ۲۰ مورد بررسی که در بخش شمالی گسل تبریز و در ۲۰ کيلومتری شمالغرب مرند واقع شده و سنگهای با ترکیب حدواسط-اسیدی در گستره‌ی گستره‌ای بیرون ریخته اند که ماهیت آدکیتی دارند. بررسیهای زئوشیمیائی نشان می‌دهد که ترکیب این سنگها از حدواسط-اسیدی به سمت سدیک، پتاسیک و فوق پتاسیک قلیایی تغيير می‌کند [۷]. ماقماتيسم آدکیتی در زون ارومیه دختر توسيط [۸] در ناحيه‌ی بافت، انار و قم و توسيط [۹] در شمالغرب ايران از منطقه تبریز، مرند و جلفا گزارش شده است. در شمال ايران ماقماتيسم پليوكواترنري فوق پتاسی پس از ماقماتيسم آدکیتی با ترکیب داسیتی بیرون ریخته است [۹]. با توجه به گزارش چندين مورد برونزد

جدول ۱ نتایج آنالیز شیمیائی عناصر اصلی، فرعی و نادر خاکی از نمونه های انتخاب شده سنگهای منطقه ای مورد بررسی.

Rock type samples	Intermediate-Acidic series												
	BA2	DA14	L-1	L-2	BA1	DA3	DA5	DA11	GKH-1	GKH-2	GKH-4	F45	F47
SiO ₂	57/5	62/4	65/1	65/2	57/6	64/2	62/5	63/2	66/5	66/8	67/8	64/9	58/5
TiO ₂	0/99	0/55	0/46	0/48	0/96	0/59	0/52	0/42	0/68	0/35	0/67	0/52	0/89
Al ₂ O ₃	15/6	15/9	16/3	16/3	16/2	15/5	15/3	15/8	14/5	15/2	14/5	16/2	15/9
Fe ₂ O ₃	5/66	2/96	2/86	2/45	6/17	5/7	2/89	3/18	2/92	2/7	2/81	2/84	6/13
CaO	5/5	5/4	3/16	2/29	5/27	6/5	4/66	4/37	4/54	4/18	4/17	4/57	7/14
MgO	2/5	2/21	0/98	1/4	2/45	1/23	2/04	2/1	1/38	1/16	1/2	0/85	1/63
Na ₂ O	5/27	5/31	4/3	2/29	5/19	3/65	5/28	5/22	4	3/95	4/08	4/52	4/37
Cr ₂ O ₃	0/1	0/2	0/1	0/1	0/1	0/1	0/2	0/1					
MnO	0/9	0/6	0/8	0/1	0/1	0/6	0/6	0/7	0/6	0/6	0/6	0/6	0/6
P ₂ O ₅	0/65	0/26	0/21	0/2	0/81	0/28	0/27	0/15	0/34	0/35	0/33	0/19	0/24
LOI	0/9	1/28	0/82	1	0/78	1/42	1/27	1/66	0/54	0/13	0/27	1/11	1/29
Total	98/7	100	100	101	99/8	100	98/7	99	99/7	99/8	99/9	99/9	100
Ba	1200	1455	170	885	1295	663	1405	129	795	782	764	741	718
Rb	56/2	69	143	124	66/5	24/1	72/5	59/5	97	94	92	58	55
Th	17/4	21/6	19/2	16/1	20/6	5/39	21/3	18/4	31	26	22	6	7
Sr	130	1045	972	718	1185	577	110	978	737	719	737	690	761
Nb	19/8	20/4	17/4	14/9	21/4	8/7	18/9	15/6	15	18	19	90	92
Co	22/1	16/4	8/7	7/1	19/5	10	12/1	11/3	13	9	6	8	11
Cr	90	150	80	100	80	90	150	120	38	39	42	49	132
Cs	3/11	2/29	5/51	5/62	2/4	1/54	2/54	2/92					
Cu	69	57	22	17	48	17	39	30	25	16	19	15	21
Ga	20/1	20	19/6	18	21	18/9	19/5	19/3	12	17	22	13	19
Hf	5	4/8	4/9	2/9	5/1	2/9	4/3	4				39	40
Mo	2	2	3	2	5	2	2	5				4	6
Ni	26	49	8	17	39	25	51	48	46	26	42	39	56
Pb	27	24	4	22	27	12	21	20	12	21	21	20	18
Sn	2	2	1	2	3	1	2	2					
Ta	1/1	1/2	1/2	0/9	1/1	0/5	1	0/9				3	1
U	4/59	6/17	6/19	2/28	4/97	1/26	6/2	5/38	5	4	9	55	41
V	180	82	81	55	145	66	48	59	68	57	62	62	100
W	6	7	18	9	5	2	5	5					
Y	16/8	12/7	18	18/4	20/2	18/8	13/6	11/2	16	17	18	13	15
Zn	96	77	77	77	97	97	59	63	55	50	52	56	72
Zr	196	193	203	183	222	134	194	182	217	203	214	190	189
Ag	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1	<1		
La	55/9	61/4	42/6	22/9	73/9	22	53/2	49	18	45	5/34	55	41
Ce	123	105	75/3	75/7	137	48	105	79/7	58	123	9/69	22	63
Pr	14	11	7/9	7/72	15/4	5/37	10/8	8/25				1/42	
Nd	51/9	28/6	27/4	26/2	54/6	20/4	26/3	28				7/69	
Sm	9/02	6/2	4/78	4/64	9/99	3/94	5/17	4/52				1/08	
Eu	2/1	1/48	1/26	1/24	2/21	1/25	1/54	1/27				1/43	
Gd	7/77	5/58	4/76	4/64	7/64	3/75	5/23	4/39				1/03	
Tb	0/91	0/65	0/63	0/66	1/02	0/59	0/64	0/54				0/2	
Dy	3/89	2/18	2/28	2/15	4/05	2/27	2/77	2/16					
Ho	0/68	0/51	0/64	0/63	0/75	0/7	0/51	0/42					
Er	1/96	1/44	1/9	1/96	2/02	2/02	1/33	1/16					
Tm	0/23	0/18	0/27	0/29	0/25	0/32	0/17	0/16					
Yb	1/51	1/1	1/88	1/91	1/47	1/96	1/03	0/89					
Lu	0/2	0/17	0/31	0/3	0/22	0/33	0/17	0/14					

شکل ۱ نقشه‌ی زمین‌شناسی منطقه‌ی مورد بررسی (کامل شده از نقشه‌های ۱/۱۰۰۰۰۰ چهارگوش مرند و قره ضیاءالدین تهیه شده توسط سازمان زمین‌شناسی).

ریزبلوری پورفیری دارد که بیشتر، پلاژیوکلاز به همراه با کلینوپیروکسن، هورنبلند و بمقدار کمتر بیوتیت، فنوکریستهای این سنگها را تشکیل می‌دهند و در زمینه‌ای از ریز بلورهای

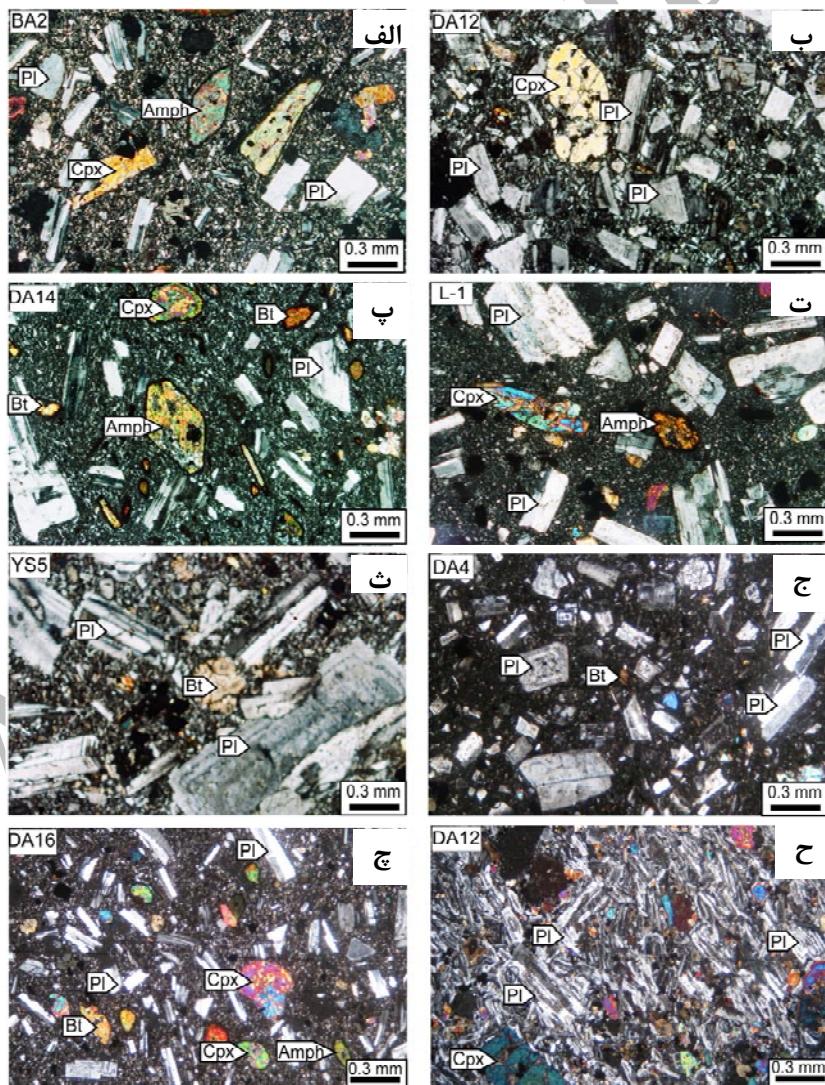
بررسیهای کانی‌شناسی و میکروسکوپی نمونه‌های منطقه شامل تراکی آندزیت، تراکی داسیت و داسیت با ترکیب دواسط و اسیدی، به رنگ خاکستری تا خاکستری روشن بوده و بافت

ریزبلور در سنگهای منطقه مشاهده می شود و مقدار آن در نمونه های مختلف متغیر است (شکل ۲ الف، ب، پ، ت، ث). نتایج آنالیز ریزپردازش الکترونی تعدادی از کلینوپیروکسنها که در آزمایشگاه دانشگاه نیوبرانزویک کانادا انجام شده (جدول نتایج آورده نشده است) نشان می دهد که ترکیب بلورهای کلینوپیروکسن در گستره ای دیوپسید قرار می گیرند و دارای عدد منیزیم $Mg/(Mg+Fe^{2+})$ بالا (۹۶,۸/۸۳,۷)، مقادیر Al_2O_3 (۰,۵۴ تا ۰,۰۶)، مقادیر Na_2O کمتر از ۱/۲۳ و در گستره ای ۰,۱۶ تا ۰,۱۲، مقادیر TiO_2 در گستره ای ۰,۳ تا ۰,۱۹ و نیز مقادیر پایین Al^6/Al^4 (صفرا تا ۰,۴۴) هستند.

پلازیوکلاز، آمفیبول، بیوتیت، کلینوپیروکسن و بمقدار کمتر کوارتز قرار دارند (شکل ۲).

پلازیوکلاز اصلی ترین کانی تشکیل دهنده ای این سنگها محسوب می شود و اندازه ای آنها در نمونه های مختلف از ۰,۲ تا ۱,۸ میلیمتر متغیر است که در یک زمینه ای ریزدانه و شیشه ای قرار گرفته اند و بافت پورفیری دارند (شکل ۲). بلورهای پلازیوکلاز عموما نیمه شبکه ای دارند و انواع ماکلهای تکراری، آلبیتی، کارلسbad و منطقه بندی نوسانی در آنها دیده می شود (شکل ۲).

کلینوپیروکسن: کلینوپیروکسن نیز به صورت درشت بلور و

شکل ۲ تصاویر میکروسکوپی از نمونه های سنگهای آدکیتی منطقه. الف) درشت بلورهای کلینوپیروکسن، پلازیوکلاز و آمفیبول ب) درشت بلورهای کلینوپیروکسن، پلازیوکلاز پ) درشت بلورهای کلینوپیروکسن، پلازیوکلاز و آمفیبول و اکسی بیوتیت ت) درشت بلورهای پلازیوکلاز و اکسی هورنبلند ث) درشت بلورهای پلازیوکلاز دارای منطقه بندی و بیوتیت. ج) پلازیوکلازهای دارای منطقه بندی و ماکل کارلسbad. ج) بلورهای کلینوپیروکسن، پلازیوکلاز و آمفیبول در زمینه ریزبلور و شیشه ای ح) بلورهای سوزنی و کشیده پلازیوکلاز در یک زمینه ای ریز بلور.

حدواسط-اسیدی در گستره‌ی بیوتیت‌های منیزیم دار قرار می‌گیرند [۱۰].

از کانیهای کمیاب موجود در این سنگها می‌توان به آپاتیت و اکسیدهای آهن و تیتانیم اشاره کرد که به صورت ریزبلور در زمینه و در مواردی در پلاژیوکلازها و بیوتیتها و پیروکسنها یافت می‌شوند.

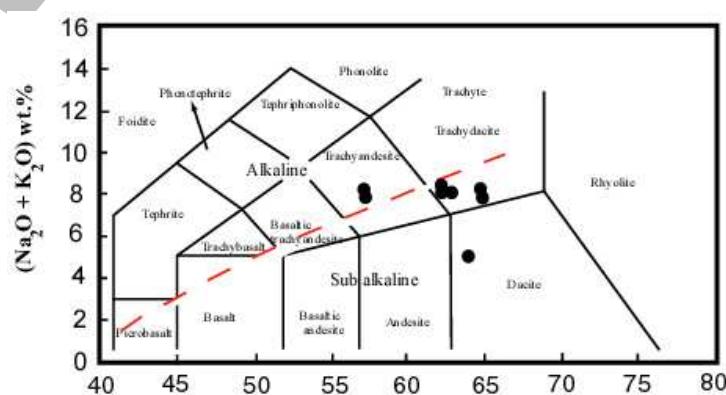
بحث و بررسی ژئوشیمی

دامنه‌ی مقادیر SiO_2 نمونه‌های منطقه از ۵۷/۵ تا ۶۵/۲ تغییر می‌کند. برای نامگذاری سنگهای منطقه از نمودار مجموع عناصر قلیایی نسبت به سیلیس [۱۱] استفاده شده است (شکل ۳). در این نمودار نمونه‌ها در گستره‌ی تراکی آندزیت، تراکی داسیت و داسیت قرار می‌گیرند. استفاده از نمودار K_2O نسبت به سیلیس نشان می‌دهد که سنگهای منطقه در گستره‌ی سنگهای با پتاسیم بالا و یک نمونه در گستره‌ی با پتاسیم متوسط واقع می‌شوند (شکل ۴). تمام این نمونه‌ها دارای مقادیر Al_2O_3 بالای ۱۵ درصد وزنی و مقادیر بالای Na_2O هستند. نسبت $\text{K}_2\text{O}/\text{Na}_2\text{O}$ در این سنگها بیش از ۱ بوده و در حدود ۱/۲-۲/۸ است. استفاده از نمودار Zr نسبت به Y [۱۲] نشان می‌دهد که نمونه‌های منطقه ماهیت آهکی-قلیایی دارند (شکل ۵). همچنین این سنگها دارای تمرکز پایین عناصر نادر خاکی سنگین و Y (۱۱/۲-۲۰/۲) هستند. با در نظر گرفتن این ویژگی‌های به همراه با مقادیر بالای Sr و نسبت بالای Sr/Y ، این سنگها را میتوان در نمودار Y نسبت به Sr/Y به عنوان آداکیت رده بندی کرد (شکل ۶).

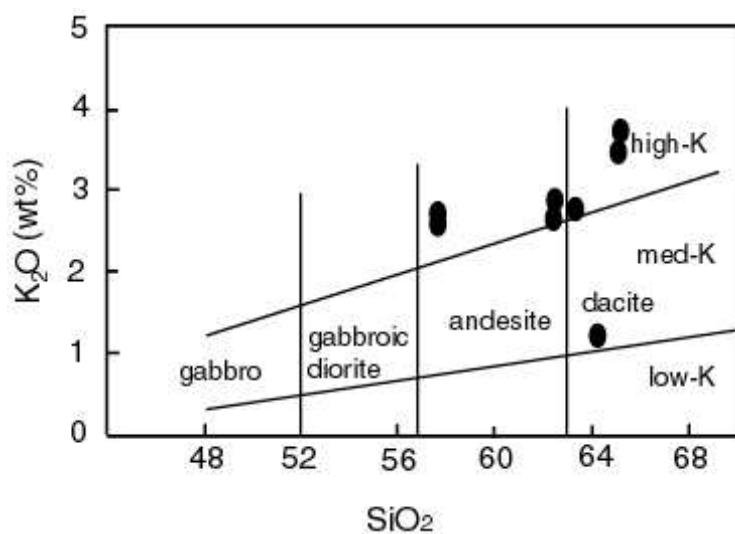
مقادیر پایین سدیم در کلینوپیروکسنها سنگهای منطقه نشانده‌ند از فقر آنها از آکمیت است. نمود M1 عموماً با Mg^{2+} (۰/۹۰۶ تا ۰/۹۸۵)، مقادیر کمی Fe^{2+} (۰/۰۳۶ تا ۰/۰۳۰) و Ti^{4+} ($\text{Cr}^{3+}\text{Fe}^{3+}\text{Al}^{6+}$) R3 (۰/۰۲۳ تا ۰/۰۰۵) به میزان (۰/۰۹۴۱ تا ۰/۰۸۵۸) و نمود M2 بیشتر با Ca (۰/۰۹۴۱ تا ۰/۰۸۵۸) و مقادیر سدیم کمتر از ۰/۰۸۸ و منیزیم کمتر (۰/۰۰۹۳ تا ۰/۰۰۹۳) پر شده است. در Si^{4+} اکثر کلینوپیروکسنها AIT در نمودهای چهارتایی بجای Fe^{3+} نیز در این کانیها متفاوت بوده و در نشسته است. مقادیر Fe^{3+} نیز در این کانیها متفاوت بوده و در هر کانی نیز تغییراتی را نشان می‌دهد که احتمالاً در اثر شرایط اکسایش متفاوت در ماقامات متفاوت در ماقامات اکسایش معکوس در ماقامات است [۱۰].

آمفیبول: آمفیبولهای موجود در سنگهای منطقه از نوع هورنبلند بوده و در بیشتر نمونه‌ها به ویژه انواع حدواسط حضور دارند. مقدار آن در حدود ۵ الی ۱۵ درصد تغییر می‌کند. هورنبلندها در مقاطع عرضی هم بصورت لوزی و هم نیمه شکل دار دیده می‌شوند (شکل ۲ الف، پ). برخی هورنبلندها از حاشیه اکسیده شده و به اکسی هورنبلند تبدیل شده اند (شکل ۲ ت).

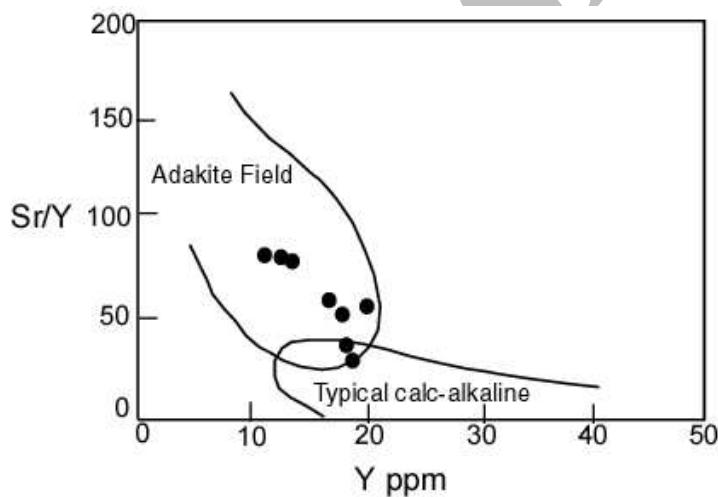
بیوتیت: بیوتیت به عنوان یک کانی آبدار در بیشتر سنگهای منطقه حضور دارد و مقدار آن در حدود ۵ درصد یا کمتر است. چند رنگی بیوتیتها از قهوه‌ای کمرنگ تا قهوه‌ای تیره قابل مشاهده است. برخی از بیوتیتها همانند آمفیبولها از حاشیه اکسیده شده و حالت کدر بخود گرفته اند (شکل ۲ پ). نتایج آنالیز ریزپردازش الکترونی سه نمونه از میکاهای منطقه نشان میدهد هر سه نمونه آنالیز شده از سنگهای سری

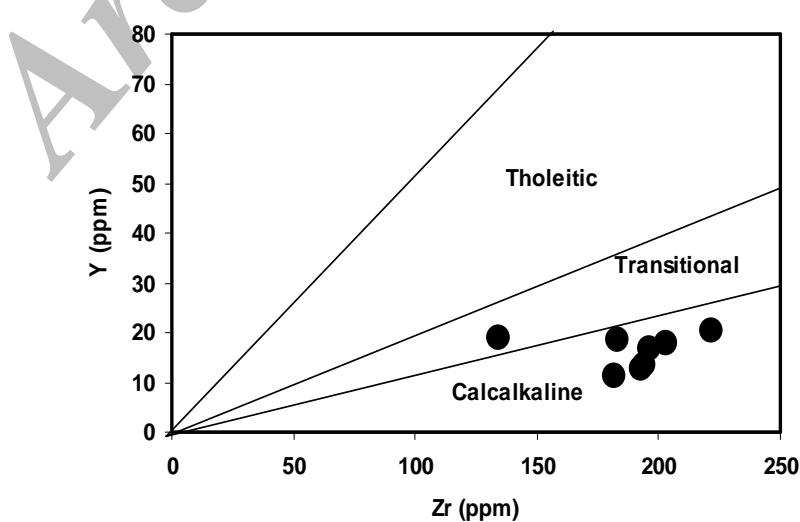
شکل ۳ نمودار مجموع عناصر قلیایی نسبت به سیلیس از [۱۱] برای رده بندی سنگهای آتشفسانی منطقه.

شکل ۴ نمودار K_2O نسبت به SiO_2 برای تعیین سری ماغماتی سنگهای بررسی شده.

شکل ۵ نمودار Y/Sr نسبت به Y برای تعیین ماغماهای آدکیتی از آهکی-قلیابی معمولی.

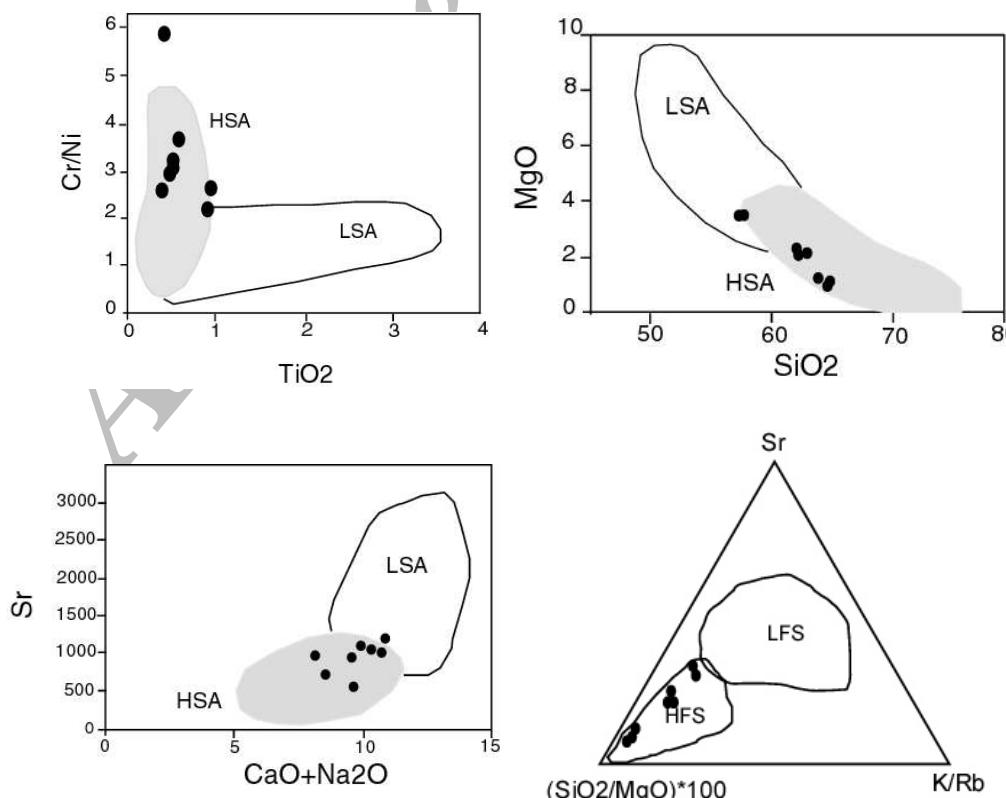

شکل ۶ نمودار Zr نسبت به Y برای تعیین سری ماغماتی.

آداکیتها پر سیلیس همخوانی دارد، بطوری که نمودارهای $\text{Mg} \# (\text{MgO}/\text{MgO}+\text{FeO})$ ، TiO_2/Ni نسبت به Cr/Ni و $\text{SiO}_2/\text{MgO}^* \times 100$ ، Sr نسبت به $\text{CaO}+\text{Na}_2\text{O}$ و K/Rb نسبت به SiO_2 و نمودار مثلثی $(\text{SiO}_2/\text{MgO})^* \times 100$ ، Sr نیز نشانگر این ادعاست (شکل ۷).

علاوه بر مباحث بالا برای تعیین محیط زمین ساختی نمونه های منطقه، از نمودارهای مختلف استفاده شد که نشان میدهد تمامی نمونه ها در گستره ای حاشیه ای فعال قاره ای قرار می گیرد (شکل ۸ الف، ب، پ). برای جدا کردن گستره ای حاشیه ای فعال قاره ای با محیط پس از تصادم از نمودار سه تابی دهد نمونه های منطقه در یک محیط پس از برخورد تشکیل شده اند (شکل ۸ ت).

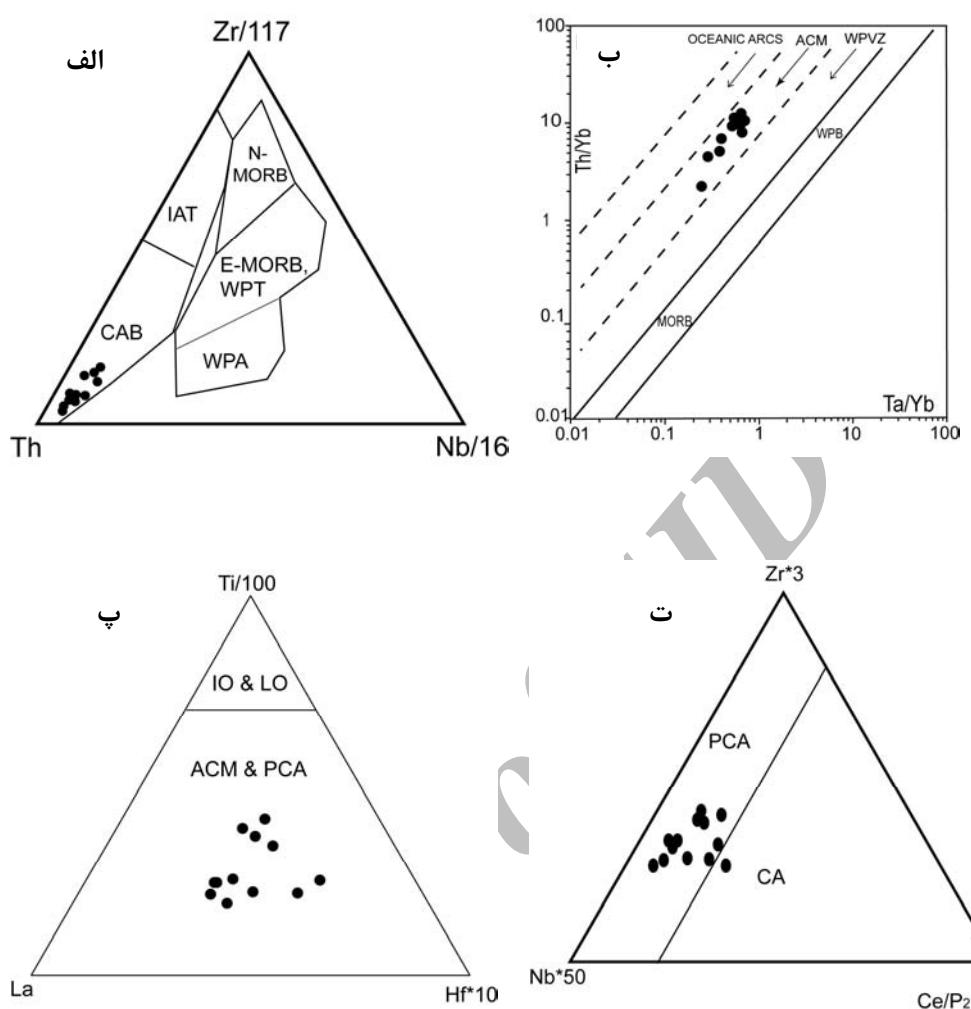
نمودار عنکبوتی استفاده شده برای نمایش الگوی عناصر نادر خاکی برای نمونه های منطقه که نسبت به کندریت [۱۴] عادی سازی شده اند نشان می دهد که عناصر نادر خاکی سبک نسبت به عناصر خاکی سنگین دارای غنی شدگی بوده (شکل ۹).

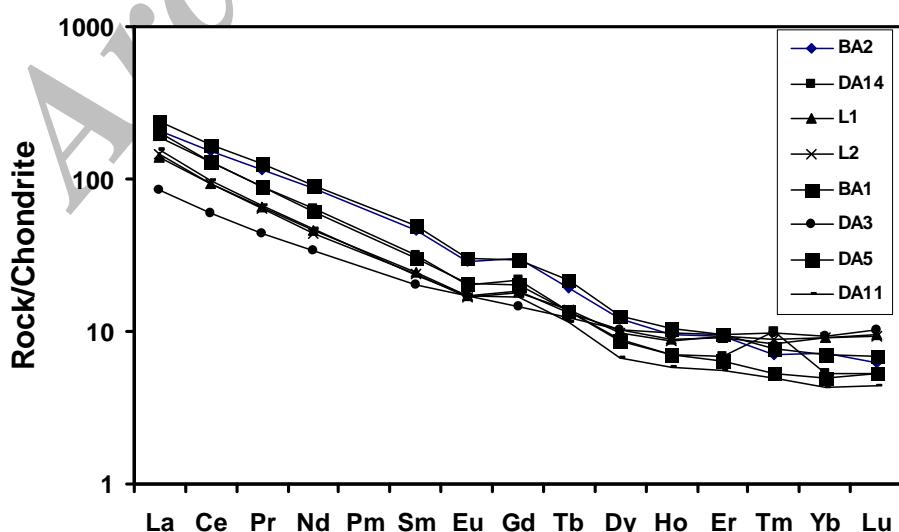
شکل ۷ نمودارهای Cr/Ni نسبت به TiO_2 ، $\text{Mg} \# (\text{MgO}/\text{MgO}+\text{FeO})$ نسبت به SiO_2 ، Sr نسبت به $\text{CaO}+\text{Na}_2\text{O}$ و K/Rb نسبت به SiO_2 برای جدا کردن گستره آداکیتها پر سیلیس و کم سیلیس [۱۳].

آداکیتها را بر اساس ویژگیهای کانی شناسی و ژئوشیمیائی به دو گروه آداکیتها پرسیلیس و کم سیلیس تقسیم بندی می کنند که این دو گروه دارای خاستگاه متفاوتی هستند. آداکیتها پر سیلیس دارای مقادیر استرانسیوم کمتر از ۱۱۰۰ ppm ($\text{Sr} < 1100 \text{ ppm}$)، و مقادیر MgO بین ۰/۵ تا ۴ درصد وزنی، مجموع اکسیدهای سدیم و پتاسیم کمتر از ۱۱ درصد وزنی ($\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} < 11\%$) هستند. در صورتی که آداکیتها کم سیلیس دارای مقادیر MgO بین ۹ تا ۴ درصد وزنی، استرانسیوم بیشتر از ۱۰۰۰ ppm، و نیز مجموع اکسیدهای سدیم و پتاسیم بیشتر از ۱۰ درصد وزنی است [۱۳]. خاستگاه آداکیتها پرسیلیس را به ذوب صفحه ای بازالتی فرورونده نسبت می دهند که می تواند با گوه ای گوشه ای در طول صعود ماگما واکنش دهد ولی خاستگاه آداکیتها کم سیلیس را به ذوب گوه ای گوشه ای پریدوتیتی که ترکیب آن مورد تاثیر فلزیک آبگون صفحه ای فرورونده قرار گرفته است وابسته می دانند [۱۳].

تمام ویژگیهای ژئوشیمیائی نمونه های منطقه $\text{Sr} < 1100 \text{ ppm}$, $\text{Na}_2\text{O} + \text{K}_2\text{O} < 11\% \text{ wt}$, $\text{MgO} =$

شکل ۸ نمودارهای مختلف برای تعیین محیط زمین ساختی نمونه های منطقه که نشان می دهد تمامی سریهای سنگی منطقه که در محیطهای پیرامونی فعال قاره ای و پس از تصادم قرار می گیرد [۱۶].

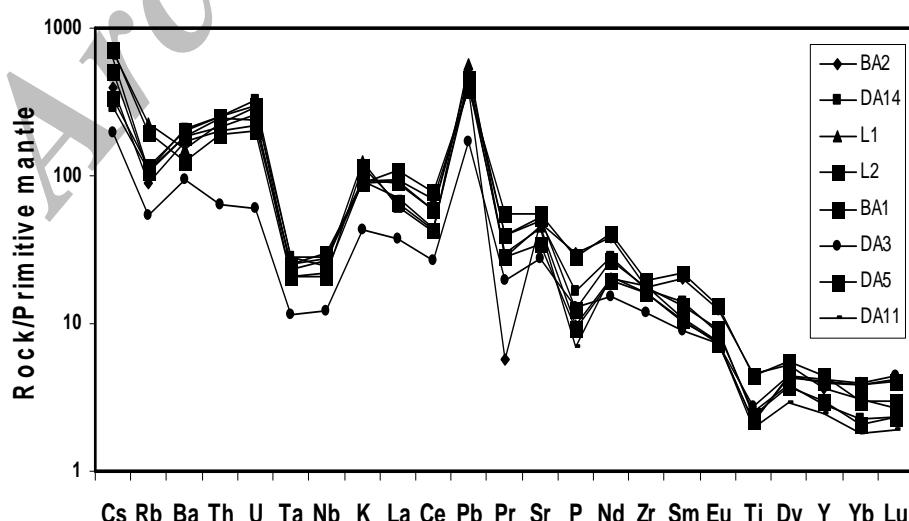
شکل ۹ نمودار عنکبوتی برای عناصر نادر خاکی که داده ها نسبت به کندریت عادی سازی شده و برای اینکار از داده های [۱۴] استفاده شده است.

از نمودار Sm/La نسبت به Th/La [۱۷] برای تعیین تاثیر اجزای مختلف در خاستگاه این سنگها استفاده شده است. موقعیت نمونه های منطقه در این نمودار، نشانگر قرارگیری آنها در گستره ای بین MORB و رسوبهای (S) است که می تواند دلیل بر ذوب بخشی ناشی از پوسته اقیانوسی با ویژگی MORB و آمیختگی همراه با مواد پوسته ای باشد (شکل ۱۱). استفاده از نمودار Th/Ce نسبت به Th برای تعیین خاستگاه آداکیتها نشان می دهد که آداکیتهای منطقه از نوع آداکیتهای پس از تصادم محسوب می شوند و از ذوب صفحه ای اقیانوسی فرورونده به وجود آمده اند (شکل ۱۲).

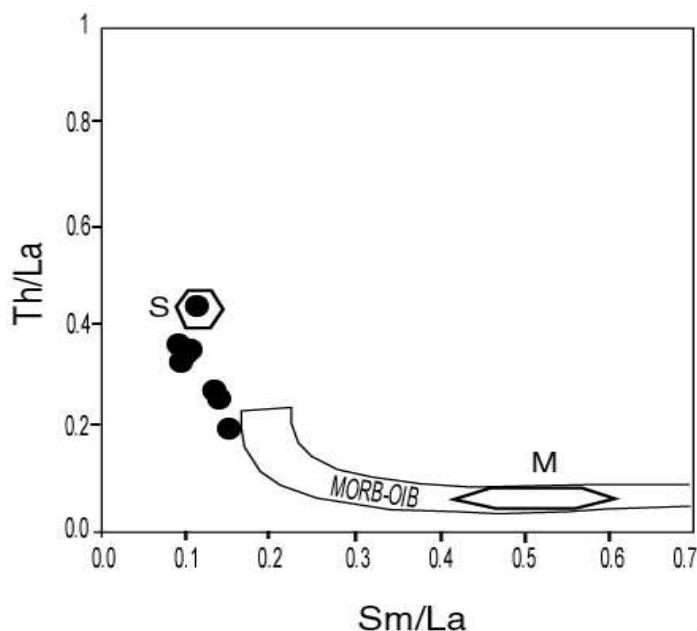
خاستگاه ماقمای تشکیل دهنده ای آداکیتهاي منطقه
بررسیها نشان می دهد که ذوب بخشی سنگهای آذرین متابازالتی در رخساره ای گارنت - آمفیبولیت تا اکلوژیت ، در پوسته ای ضخیم شده و یا در پوسته ای اقیانوسی فرورفته می تواند آبگون با ویژگیهای ژئوشیمیائی آداکیتها تولید کند [۳-۱۹]. تشابه نزدیک آداکیتها با فراورده های آبگون مافیک [۲۱،۲۰] و این حقیقت که آداکیتها در مقیاس جهانی در صفحات جوان (Ma < 25-10)، گرم [۲۲] و استه به فرورانش مسطح و یا در ارتباط با فرورانش تیغه های میان اقیانوسی هستند [۲۳] منجر به این باور شده که این سنگها حاصل ذوب ورقه اقیانوسی فرورونده هستند که در گستره ای فشار و دمای محدودی حاصل شده اند [۱۷،۲۴]. تولید آداکیتها از مواد پوسته ای نیازمند شرایط گرمایی غیر عادی است [۲۴] در

استفاده از نمودار عناصر چند عنصری برای عناصر ناسازگار نمونه های وابسته که نسبت به گوشتنه ای اولیه عادی سازی شده است نشان می دهد که نمونه های یادشده غنی شدگی مشخصی از عناصر لیتوفیل با شعاع یونی بزرگ (LILEs) مانند روبيديم، باریم، توریم، اورانیم، پتاسیم و عناصر نادر خاکی سبک نسبت به عناصر با میدان پایداری قوی (HFSEs) مانند تانتالیم، نیوبیم، تیتانیم، زیرکن، هافنیم، ایریتیم و عناصر نادر خاکی سنگین دارند (شکل ۱۰). همچنین نمونه های بررسی شده بیهنجاری منفی از عناصری چون Ta, Nb, Ti نشان می دهد. بیهنجاری منفی تانتالیم و نیوبیم مشابه سنگهای وابسته به مناطق فرورانش حاشه ای فعال قاره ای است، جایی که خاستگاه گوشتنه ای با مواد فرو رونده ای غنی شده از عناصر لیتوفیل دارای شعاع یونی بزرگ دگرنهاد شده است [۱۵]. همچنین بالا بودن نسبت Ba/Nb نمونه های سنگی منطقه (۶۱-۷۱) و بالا بودن نسبت Ba/Ta (۱۰۹۱-۱۲۱۲) نشانگر اجزای فرورانشی مشخص در ماقمای تشکیل دهنده سنگهای منطقه است.

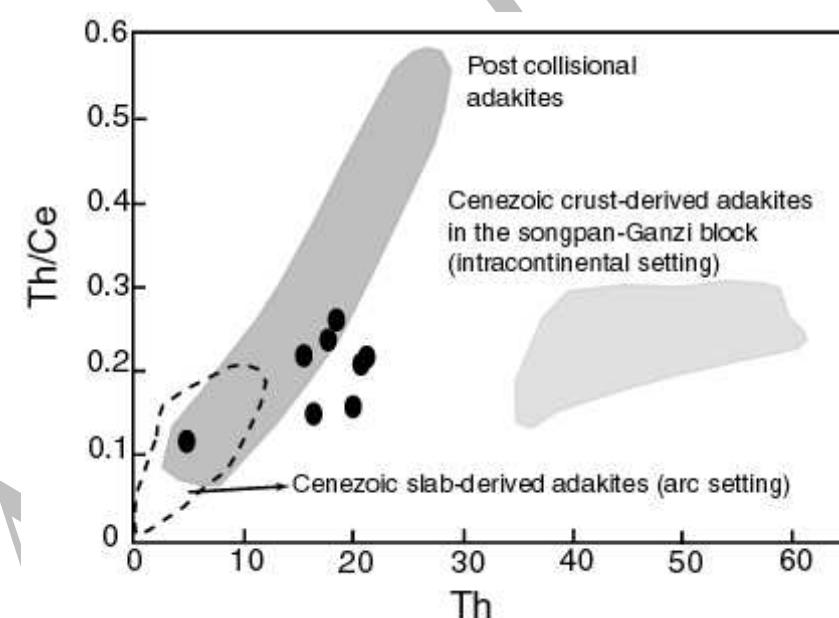
الگوی شدید جدایش از REEs و نیز مقادیر پایین HREEs و Y ممکن است بدلیل وجود گارنت و یا آمفیبول در تفاله ای باقیمانده باشد. همچنین مقادیر بالای استرانسیم نشانگر عدم حضور پلازیوکلаз و بهنجاری منفی تانتالیم، نیوبیوم و تیتانیم می تواند نشانگر حضور اکسیدهای آهن و تیتان در تفاله باشد [۱۷].

شکل ۱۰ نمودار چند عنصری عادی سازی شده به گوشتنه ای اولیه برای بررسی رفتار عناصر ناسازگار که داده های استفاده شده برای تمامی عناصر از [۲۸] است.

شکل ۱۱ دیاگرام Th/La در مقابل Sm/La جهت تعیین منشا نمونه های منطقه [۱۸].

شکل ۱۲ دیاگرام Th/Ce در مقابل Th جهت تعیین منشا نمونه های منطقه [۱۹].

تصادمی [۳،۲۵] یافت می شوند. [۱۳] عنوان کردند که آدکیتهای با سیلیس بالا نشان دهنده ی ذوب سنگهای مافیک صفحه ی فرورونده هستند در حالی که آدکیتهای کم سیلیس در اثر ذوب تیغه ی گوشته ی پریدوتیتی که ترکیب آن در اثر واکنش با آبغون حاصل از ذوب صفحه ی فرورونده تغییر یافته،

صورتی که ذوب بخشی پروتولیت مافیک فقط در شرایط رخساره ی گارنت آمفیبول-اکلوژیت و در حداقل فشار ۲۰-۱۵ کیلوبار و دمای ۹۰۰-۷۰۰ درجه رخ می دهد [۱۷]. گزارشات اخیر در مورد آدکیتها نشان می دهد که آنها محدود به مناطق فرورانشی فعال نیستند و در محیطهای تصادمی جوان و بسا

تصادم ارومیه دختر و شرق ترکیه پذیرفته شده است. با این وجود، با توجه به فاصله‌ی زمانی پایان فرورانش یعنی کرتاسه فوقانی و سن این سنگها که به میوسن فوقانی وابسته است، نظرهای ابراز شده از سوی برخی از پژوهشگران در مورد خاتمه فرورانش [۲۸، ۲۷] و تصادم در زمان سنوزوئیک می‌تواند مورد توجه قرار گیرد و توجه به جدایش ژئوشیمیائی و سن سنگهای آتشفسانی سنوزوئیک در ارائه مدل‌های فراگیر در جهت روشن شدن این فرایندها کمک خواهد کرد. بالا بودن مقادیر باریم (۱۴۵۵-۶۶۳) و پتاسیم (۱۲۸-۳/۷۷) و رویدیم (۳۴/۱) باید در اثر آغشتگی مagma با مواد پوسته‌ی ای در طول صعود magma باشند.

برداشت

۱- در شمالغرب مرند سنگهای آتشفسانی با ترکیب حدواسط و اسیدی و ماهیت‌آهکی- قلیایی از داخل سنگهای آذرآواری بیرون ریخته که گسترش وسیعی داشته و در کنار مجموعه‌ی جوانتر با ترکیب قلیایی قرار گرفته‌اند.

۲- داده‌های ژئوشیمیائی نشان می‌دهند که این سنگها ویژگیهای سنگهای آداسیتی پر سیلیس را دارند که این نوع آداسیتها نشانگر ذوب سنگهای مافیک صفحه‌ی فرورونده هستند.

۳- در مورد نحوه‌ی تشکیل این سنگها می‌توان گفت که گسیخته شدن صفحه‌ی اقیانوسی پس از فرورانش و ذوب این صفحه موجب تولید magma‌ای آداسیتی منطقه‌ی شمالغرب مرند شده است.

۴- بالا بودن مقادیر باریم، توریوم و رویدیم در اثر آغشتگی magma با مواد پوسته‌ای در طول صعود magma نیست.

۵- پدیده‌ی گسیختگی با بالا آمدن گوشه‌ی استنسفری، دگرنزهادی گوشه‌ی زیر پوسته قاره‌ای و تولید magma‌ای سدیک و پتاسیک قلیایی همراه بوده است که با تشکیل magma آداسیتی در منطقه گزارش شده است.

مراجع

- [1] Denfant M.J., Drummond M.S., "Derivation of some modern arc magmas by melting of young subducted lithosphere". Nature 347 1990 662-665.

حاصل شده است. لذا با در نظر گرفتن ویژگیهای آداسیتیهای منطقه می‌توان گفت که این آداسیتیها همانند آداسیتیهای پرسیلیس از ذوب صفحه‌ی بازالتی فرورونده به وجود آمده‌اند. آداسیتیهای تولید شده از ذوب پوسته‌ی زیرین از پتاسیم غنی هستند و با مقادیر بسیار بالای عناصر ناسازگاری چون باریم، رویدیم و توریوم مشخص می‌شوند [۱۹]. با در نظر گرفتن مقادیر بالای Sr در سنگهای منطقه و عدم وجود بهنجاری منفی شخص، می‌توان گفت که پلازیوکلаз در مواد خاستگاه این سنگها حضور نداشته و نیز تهی شدگی Nb و Ti در این سنگها نشان دهنده حضور روتیل و یا آمفیبول در پسمانده‌ی خاستگاه و احتمالاً خاستگاه گارنت-آمفیبولیت و یا آمفیبول-اکلوژیت این سنگها دارد. وجود این خاستگاه گارنت دار نشان می‌دهد که دو راهکار ممکن برای تولید آداسیتیهای شمالغرب ایران وجود دارد:

۱- ذوب بخشی پوسته‌ی زیرین ضخیم شده و ۲- ذوب صفحه اقیانوسی فرورونده پس از خاتمه فرورانش [۹].

ضخامت پوسته در منطقه‌ی شمالغرب ایران و منطقه‌ی مورد بررسی در حدود ۴۰-۴۵ کیلومتر است [۲۶]. که این عمق برای تبدیل به رخساره‌ی گارنت-آمفیبولیت و آمفیبول-اکلوژیت کافی نیست. با در نظر گرفتن این شرایط می‌توان گفت که magma‌ای آداسیتی منطقه‌ی گله بان همانند آداسیتیهای شمالغرب ایران [۹] از ذوب صفحه‌ی اقیانوسی فرورونده نئوتیس که می‌توانست شرایط تشکیل رخساره‌ی گارنت-آمفیبولیت و یا آمفیبول-اکلوژیت را فراهم آورد، به وجود آمده است. همچنین با در نظر گرفتن زمان پایان فرورانش که در کرتاسه پایانی بوده و سن سنگهای منطقه‌ی (میوسن بالای تا پلیوسن) و نیز magma‌ای اولتراتپاسیک در کنار این سنگها و آکالان سدیک، پتاسیک و اولتراتپاسیک غنی شده بسا تصادم با ماهیت نیز گزارشات فراوان از magma‌ای اولتراتپاسیک غنی شده بسا از تصادم مشابه شرق آناتولی به سن پلیو کواترنر، می‌توان گفت پدیده‌ی گسیخته شدن صفحه‌ی اقیانوسی پس از خاتمه فرورانش و ذوب بخشی این صفحه موجب تولید magma‌ای آداسیتی منطقه‌ی شمالغرب مرند شده است. این مدل در سالهای اخیر توسط محققین مختلف در مورد ژنز سنگهای حین و پس از

- [12] MacLean W.H., Barrett T.J., "Lithochemical techniques using immobile elements", Journal of Geochemical Exploration 48, 1993. 109–133.
- [13] Martin H., Smithies R.H., Rapp R., Moyen J.-F., Champion D., "An overview of adakite, tonalite-trondhjemite-granodiorite (TTG), and sanukitoid: relationships and some implications for crustal evolution", Lithos 79, 2005. 1–24.
- [14] Boynton W.V., "Geochemistry of the rare earth elements: meteorite studies. In: Henderson", P. (Ed.), Rare Earth Element Geochemistry. Elsevier, 1984. pp. 63–114.
- [15] Pearce J.A., "Role of the sub-continental lithosphere in magma genesis at active 594 continental margins. In: C.J. Hawkesworth & M.J. Norry, eds. Continental 595 Basalts and Mantle Xenoliths. Shiva Press", Nantwich, U.K., 1983. pp 230-249.
- [16] Muller D., Rock N.M.S., Groves D.I., "Geochemical discrimination between shoshonitic and potassic volcanic rocks from different tectonic setting: a pilot study", Mineralogy and Petrology 46, 1992. 259-289.
- [17] Martin H., "Adakitic magmas: modern analogues of Archaean granitoids", Lithos 46, 1999. 411–429.
- [18] Plank T., "Constraints from Thorium/Lanthanum on sediment recycling at subduction zones and the evolution of the continents", Journal of Petrology 46, 2005. 921–944.
- [19] Wang Q., Wyman D.A., Xu J.F., Wan Y.S., Li C.F., Zi F., Jiang Z.Q., Qiu H.N., Chu Z.Y., Zhao Z.H., Dong Y.H., "Triassic Nb-enriched basalts, magnesian andesites, and adakites of the Qiangtang terrane (Central Tibet): evidence for metasomatism by slab-derived melts in the mantle wedge", Contributions to Mineralogy and Petrology 155, 2008. 473–490.
- [20] Rapp R.P., Watson E.B., "Dehydration melting of metabasalt at 8–32 kbar: implications for continental growth and crust–mantle recycling", Journal of Petrology 36, 1995. 891–931.
- [21] Klemme S., Blundy J.D., Wood B.J., "Experimental constraints on major and trace element partitioning during partial melting of
- [2] Wang Q., McDermott F., Xu J.F., Bellon H., Zhu Y.T., "Cenozoic K-rich adakitic volcanic rocks in the Hohxil area, northern Tibet: lower-crustal melting in an intracontinental setting". Geology 33, 2005. 465–468.
- [3] Guo Z., Wilson M., Liu J., "Post-collisional adakites in south Tibet: products of partial melting of subduction-modified lower crust.", Lithos 96, 2007. 205–224.
- [4] Grove T. L., Baker M.B., Price R.C., Parman S.W., Elkins-Tanton L.T., Chatterjee N., Müntener O., "Magnesian andesite and dacite lavas from Mt. Shasta, northern California: products of fractional crystallization of H₂O-rich mantle melts", Contributions to Mineralogy and Petrology, v. 148, 2005, p. 542-565.
- [5] Green N.L., Harry D.L., "On the relationship between subducted slab age and arc basalt petrogenesis, Cascadia subduction system", North America: Earth and Planetary Science Letters, v. 171, 1999, p.367-381.
- [6] Alavi M., "Regional stratigraphy of the Zagros folded-thrust belt of Iran and its proforeland evolution.", Am. J. Sci. 304, 2004. 1–20.
- [7] Ahmadzadeh G.R., "Petrographical and Petrological Studies of Volcanic Rocks in NW of Marand (north of Galleban)". Unpublished M.Sc. thesis, University of Tabriz, 2002. 114pp, (in Persian).
- [8] Omrani J., et al., "Arc-magmatism and subduction history beneath the Zagros Mountains", Iran: A new report of adakites and geodynamic consequences, Lithos (2008), doi:10.1016/j.lithos.2008.09.008
- [9] Jahangiri A., "Post-collisional Miocene adakitic volcanism in NW Iran: geochemical and geodynamic implications". Journal of Asian Earth Sciences 30, 2007. 433–447.
- [10] Ahmadzadeh G.R., "Petrological Studies of Volcanic Rocks in NW of Marand spatially alkaline rocks. Unpublished P.H.D thesis", University of Tabriz, 2010. 247pp, (in Persian).
- [11] LeBas M.J., Le Maitre R.W., Streckeisen A., Zanettin B., "A chemical classification of volcanic rocks on the total alkali-silica diagram", J. Petrol. 27, 745–750.

- melting of delaminated lower continental crust", Geology 12, 2002. 1111–1114.*
- [26] Dehghani G.A., Makris J., "The gravity field and crustal structure of Iran, N. Jb. Geol. Palaeont". Abh., 168, 1984. 215–229.
- [27] Nicolas A., "Structures in Ophiolites and Dynamics of Oceanic Lithosphere. Kluwer", Dordrecht. 1989. 367 pp.
- [28] Searle M.P., Cox J., "Tectonic setting, origin and obduction of the Oman ophiolite. Geological Society of America Bulletin", 111, 1999. 104–122.
- [29] Sun S.-s., McDonough W.F., "Chemical and isotopic systematics of oceanic basalts: implications for mantle composition and processes", In: Saunders, A.D., Norry, M.J. (Eds.), Magmatism in the Ocean Basins. Geological Society, London, pp. 313–345.
- eclogite", Geochimica et Cosmochimica Acta 66, 2002. 3109–3123.*
- [22] Sorensen S.S., Barton M.D., "Metasomatism and partial melting in a subduction complex Catalina schist", southern California. Geology 15, 1987. 115–118.
- [23] Kay S.M., Gody E., Kurtz A., "Episodic arc migration, crustal thickening, subduction erosion and magmatism in the south-central Andes", Geological Society of America Bulletin 117, 2005. 67–88.
- [24] Peacock S.M., Rushmer T., Thompson A.B., "Partial melting of subducting oceanic crust: Earth and Planetary Science Letters", v. 121, 1994, p. 227-244.
- [25] Xu J.F., Shinjio R., Defant M.J., Wang Q., Rapp R.P., "Origin of Mesozoic adakitic intrusive rocks in the Ningzhen area of east China: partial